

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Eliškou Cihlářovou a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Statutární město České Budějovice**, náměstí Přemysla Otakara II. 1 a 2, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2012, č. j. 10 Na 36/2012 – 5,

**t a k t o :**

- I.     Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II.    Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal přezkoumání usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 10. 2012, č. j. 10 Na 36/2012 – 5. Protože při podání kasační stížnosti nebyl zaplacen soudní poplatek, jak stanoví ust. § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 29. 1. 2013, č. j. 7 Ans 24/2012 – 13, ke splnění poplatkové povinnosti a k předložení plné moci udělené advokátovi nebo předložení dokladu o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, neboť nebyla splněna podmínka podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Ke splnění uvedených povinností byla stěžovateli stanovena lhůta 10 dnů od doručení usnesení. Zároveň tímto usnesením zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Podáním ze dne 25. 2. 2013 požádal stěžovatel o prodloužení lhůt k zaplacení soudního poplatku a doložení právního zastoupení nejméně o tři měsíce, neboť nemá prostředky na úhradu služeb advokáta, přičemž vydání rozhodnutí České advokátní komory o žádosti vyžaduje čas stejně jako komunikace s určeným advokátem. Hrozí zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku přesto, že běžně probíhají přezkumy na druhém soudním stupni i bez splnění podmínek řízení. Sociální poměry stěžovatele mu neumožňují úhradu poplatku najednou a během krátké doby. Výzva se lhůtou k zaplacení je vzhledem k jeho poměrům zjevně krátká a je nesplnitelná. Stěžovatel je nucen obrátit se

s žádostí o finanční pomoc na příslušný orgán České republiky a k jejímu vyřízení je nezbytný čas delší než deset dní.

Stěžovatel odůvodnil žádost o osvobození od soudních poplatků svými poměry, kterými se však Nejvyšší správní soud zabýval, když posuzoval jeho žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce, která předcházela vydání usnesení ze dne 29. 1. 2013, č. j. 7 Ans 24/2012 – 13. Tímto usnesením Nejvyšší správní soud stěžovatelovu žádost zamítl, přičemž vycházel ze skutečnosti, že v dané věci, stejně jako v celé řadě dalších řízení vedených stěžovatelem, se jedná o řízení, v němž se stěžovatel domáhá poskytnutí informací. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011 – 66, publ. pod č. 2601/2012 Sb. NSS, stovky sporů tohoto typu jsou vyvolány stěžovatelovým zájmem o veřejné záležitosti a fungování veřejných institucí a netýkají se, a to ani nepřímě, jeho majetku, životních podmínek či jiných podobných záležitostí. Takové spory má stěžovatel plné právo vést, dává-li mu objektivní právo procesní možnosti tak činit, a musí v nich mít možnost účinně hájit svá práva. Není však důvod, aby náklady spojené s takovými spory, které je zásadně každý povinen si hradit, za stěžovatele pravidelně nesl stát. Osvobození od soudních poplatků nemá umožnit nemajetným osobám vést bezplatně spory podle své libosti, nýbrž zajistit, aby v případech, kdy nemají dostatek prostředků, a přitom je na místě, aby soudní spor vedly, neboť jde o věc skutečně se dotýkající jejich životní sféry, jim nedostatek prostředků nebránil v účinné soudní ochraně. Takovou povahu však předmětný spor nemá. Nejvyšší správní soud proto stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal.

Ze stejného důvodu Nejvyšší správní soud nevyhověl ani žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a doložení právního zastoupení, neboť není pochyb o tom, že účelem této žádosti není ochrana stěžovatelových práv, nýbrž další prodlužování řízení. Nejvyšší správní soud neshledal důvod jakkoliv stěžovatele zvýhodňovat oproti jiným stěžovatelům, zvláště těm, jejichž podání výše popsanou povahu nemají. Poplatková povinnost i povinnost právního zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem je stanovena zákonem a stěžovatel o nich byl poučen napadeným usnesením krajského soudu, které mu bylo doručeno dne 5. 11. 2012. Měl tak dostatek času řešit své právní zastoupení v řízení o kasační stížnosti i své finanční problémy.

Protože usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2013, č. j. 7 Ans 24/2012 – 13, kterým byl stěžovatel vyzván ke splnění poplatkové povinnosti, mu bylo doručeno dne 15. 2. 2013, bylo posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku pondělí 25. 2. 2013. Stěžovatel však na výzvu soudu soudní poplatek nezaplatil, ač byl poučen o následcích s tím spojených. Proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle ust. § 47 písmeno c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 27. února 2013

JUDr. Eliška Cihlářová  
předsedkyně senátu